

ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ



Η ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Κάθε κορίτσι πρέπει νά ξεύρη τὴν οίκονομία τοῦ σπιτιοῦ της. Δυστυχώς, στὸν τόπο μας, παραμελοῦν τὸ σπουδαιότατο αὐτὸ ζήτημα, ποὺ παίζει τόσο μεγάλο ρόλο στὴν εύτυχία μιᾶς οίκογενείας.

Πῶς θὰ ευημερήσῃ μία οίκογένεια, ὅταν ἡ σύζυγος, ἡ μητέρα, ἡ κόρη ποὺ διευθύνει τὸ σπίτι, δὲν έχει ίδεα ἀπὸ νοικοκυριό; Στὴν Εύρωπη δὲν θεωρεῖται ἀρτία ἡ μόρφωσις μιᾶς νέας ὃν δὲν φοιτήσῃ σὲ Οίκοκυρικὴ Σχολὴ καὶ δὲ διδαχθῆ μαγειρικὴ, νοικοκυριό, οίκιακὴ οίκονομία: τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια δηλαδὴ γιὰ τὴν διεύθυνσι ἐνὸς σπιτιοῦ.

Θὰ προσπαθήσουμε στὴ σελίδα αὕτη νά πραγματευώμεθα κάθε θέμα σχετικὸ καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ προσφέρουμε ἔτοι πραγματικὴ ἑκδούλευσι στὶς ἀναγνώστριές μας.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΌΔΗΓΙΕΣ

Πρώτιστον γιὰ τὴ νοικοκυρά ποὺ διευθύνει ἔνα σπίτι, εἶναι νά φροντίζῃ γιὰ τὴν καλὴ τροφὴ τῶν οἰκείων τῆς καὶ γιὰ τὴν διατήρησι τῆς καθαριότητος τοῦ σπιτιοῦ.

Τὸ ζήτημα τῆς τροφῆς εἶναι σπουδαιο, γιατὶ ἀπὸ ἔξορτάται ἡ ύγεια μας, συγχρόνως ὅμως ἡ καλὴ νοικοκυρά πρέπει νά μὴ κάνῃ τὴν παραμικρὴ σπατάλη, ἀλλὰ τούναντίον νά ἐναποθηκεύῃ ἔνα μικρὸ ποσὸν διὰ τὰ τυγχάναντα ἔκτακτα ἔξοδα.

Χρειάζεται μεγάλη σκέψις καὶ δραστηριότης γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμό τῆς μιᾶς νοικοκυρά, δὲν πρέπει δὲ νὰ τὴν δυσκολεύουν εἰς τὸ ἔργον τῆς, ἀλλὰ γὰρ κάμουν ὅ,τι δυνατὸν γιὰ νὰ τὴν διευκολύνουν.

Ἡ τροφὴ, ἔκτὸς τοῦ ὅτι πρέπει νά είναι ἄφθονη καὶ υγιεινὴ, πρέπει ἐπίσης νὰ είναι ποικίλη, διότι τὸ μονότονο φαγητὸ βλάπτει τὸ στομάχι.

Ηρέατα βέβαια ύπάρχουν πολλά: Πουλερικά, κυνήγια, βωδινὸ, ἀρνὶ, μοσχάρι, χοιρινὸ, ὅλα δὲ ἀποτελοῦν τροφὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, φθάνει νὰ είνε καλὰ μαγειρευμένα. Ἀναλόγως τοῦ φαγητοῦ, θὰ διαλέξωμε καὶ τὸ εἶδος τοῦ κρέατος, τοῦ φαριοῦ ἢ τοῦ λαγανικοῦ, μὴ ξεχνοῦμε ὅμως καὶ τὶς ώμες σαλάτες ποὺ τόσο τὶς συνιστᾶ τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ ἐπιστήμη.

Μὴ λησμονοῦμεν ὡστόσο, ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παραφορτώνουμε τὸ στομάχι μας καὶ ὅτι ἡ πολυφαγία εἶναι μία κακὴ συνήθεια, πολὺ ἀνθυγιεινὴ διότι κακῶς νομίζουν μερικοί, ὅτι τὸ ύπερβολικὸ πάχος εἶναι ύγεια.

“Οταν τὸ στομάχι εἶναι πολὺ γεμάτο, ὁ ἐγκέφαλος δὲν μπορεῖ νὰ ἐργασθῇ” ἔπειτα μαζεύεται περιττὸ λίπος στὸ σῶμα καὶ σιγά-σιγά ἀρχίζουν ἡ διάφορες παθήσεις: ἀθριτισμὸς, ύπερτροφία τῆς καρδιᾶς κ.τ.λ.

Η ΚΟΥΖΙΝΑ

Η κουζίνα εἶναι ἔνα διαμέρισμα

τοῦ σπιτιοῦ ποὺ δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀφήνῃ ἀδιάφορη μιὰ καλὴ νοικοκυρά. Τὸ πρῶτο ποὺ πρέπει νὰ θασιλεύῃ μέσα ἔκει, εἶναι ἡ μέχρι σχολαστικότητος καθαριότης.

Σὲ μερικὰ σπίτια ποὺ ἔχουν σαλονιαὶ μὲ μυθώδεις ἐπιπλώσεις, ἡ κουζίνα εἶναι ἔνα διαμέρισμα, μέσα στὸ ὅποιον ὅλα εἶναι θρώματα. Ἡ πατσαβούρες μυρίζουν, τὰ ποτηρόπονα εἶναι ἀνακατεμένα μὲ τὶς πετσέτες ποὺ χρησιμεύουν γιὰ τὸ σκούπισμα τῶν πιάτων, ἡ κατσαρόλες ἔχουν πιάσει «πουρί» καὶ μιὰ ἄσχημη μυρωδιά εἶναι χυμένη παντοῦ. Καὶ ὅμως ἡ οίκοδέσποινα μιλεῖ περὶ καθαριότητος, καταφέρεται γιὰ τὴν ἀκαθαρσία ἄλλων σπιτιών.

Μία γαλλικὴ παροιμία λέγει: «Θέλεις νὰ καταλάβῃς ἂν μία κυρία εἶναι νοικοκυρά; Κάμε ἔνα μικρὸν αἴφνιδιασμὸ εἰς τὴν κουζίνα τῆς καὶ τότε θὰ κρίνης».

Ἡ κουζίνα ἔχει καὶ αὐτὴ τὴν ἐπίπλωσί της καὶ εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἐπιπλα καὶ τὰ σκεύη. «Ἐνα μεγάλο τραπέζι μὲ μυσαμᾶ γιὰ νὰ πλύνεται εὔκολα, δύο καρέκλες, ἔνα ξύλο γιὰ νὰ κόβουμε τὸ κρέας, 3 — 4 μεγέθη κατσαρόλες, ἔνα τσουκάλι γιὰ θραστό, ἔνα τσουκάλινο ταβάνι γιὰ γιουβέτσι, μιὰ κρισάρα, μιὰ μηχανὴ κρέατος, μιὰ ἄλλη πατάτας, ἔνα τρυπητὸ δύο τηγανια, μιὰ σχάρα, ἔνα τρίφτη, ἔνα γουδί, κουτάλες (τρυπητὴ καὶ θαθειά) κουτάλια ξύλινα, ἔνα φανάρι, κουτιά γιὰ ζάχαρι, καφέ, ἀλάτι, πιπέρι, ρίγανη, μπουκάλες λαδιοῦ, ξυδιοῦ, θάζο βουτύρου μαχαιροπήρουνα, πιάτα, πιατέλλες καὶ διάφορες πετσέτες καὶ πατσαβούρες.

‘Απὸ τὰ πλέον ἀπαραίτητα σ’ ἔνα σπίτι, εἶναι τὸ βούτυρο καὶ τὸ λάδι. Πρέπει δὲ καὶ τὸ δύο νὰ είναι ἀρίστης ποιότητος διὰ νὰ ἔχωμε φαγητὰ εύγευστα καὶ εύχαριστα. Καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὸ λάδι ἔχουμε πολὺ καλές ποιότητες ἐδῶ. Τὸ βούτυρο ὅμως στὴν Ἐλλάδα σπανιώς εἶναι καλό. Γι’ αὐτὸ δσοι μποροῦν, μαγειρεύουν μὲ βούτυρο φρέσκο Κερκύρας ἢ Ολλανδίας. Οἱ ξένοι ποὺ ζούν στὴν Ἐλλάδα, δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ συνηθίσουν τὸ ἐλληνικὸ βούτυρο, τοὺς πειράζει στὸ στομάχι, δὲν ύπάρχει δὲ ἀμφιβολία διὰ τὸ βούτυρο μας, δσο καλῆς ποιότητος καὶ ἀν εἶνε, εἶναι βαρύ, ἀλλὰ ἐμεῖς ποὺ τὸ ἔχουμε, τὸ ἐσυνηθίσαμε καὶ δὲν μας πειράζει. Υπάρχουν ἐν τούτοις φαγητὰ καὶ γλυκίσματα γιὰ τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητο τὸ φρέσκο βούτυρο. Θὰ τὰ ιδοῦμε ὅλα αὐτὰ μὲ τὴ σειρά. “Ἄς μὴ λησμονοῦμεν ὡστόσο, δσο «φρέσκο βούτυρο», εἶναι τὸ βούτυρο Κερκύρας, ”Εθγα, ἡ τὸ δλαλανδικὸ, γιατὶ ἀν βάλωμε κοινὸ, θὰ χαλάσωμε τὸ φαγητὸ ἡ τὸ γλύκισμα.

“Οσον ἀφορᾶ τὸ λάδι, συνιστοῦμε τὰ διϋλισμένα λάδια. Εἶνε τὰ καλύτερα γιὰ δλας τὰς χρήσεις καὶ ὅς λένε μερικοί δσο εἶνε πολὺ ἐλαφρὰ γιὰ σαλάτα.

